

Okrag Lubelski:

** Nieprzyjacieli wyparty został
Rozkaz z d. z granic województwa Lubelskiego
1. IX-20 r. Nr. 39. i policja powierzonego mi okręgu
częściowo, na czas pewien, zmuszo-
na porzucić miejsce urzędowania, wraca do
swych zajęć codziennych. Z zadowoleniem
stwierdzam, że w większości powiatów, do-
tkniętych najazdem wroga, policja sprawnie
i do ostatka wykonywała swoje obowiązki
straży bezpieczeństwa, a często z bronią w rę-
ku, narówni z wojskiem, stawiała w obronie
kraju. Wybitniejsze czyny policji powierzonego
mi okręgu będą podane w jednym z następ-
nych rozkazów. Podnosząc jednak z uznaniem
zasługę, nie mogę pominąć milczeniem tych
przykrych dla nas wszystkich wypadków samo-
lubnego tchórzostwa i niełeczenia się z obo-
wiązkiem, a nawet i popełnienia nadużyć przez
niektórych funkcjonariuszów policji dla korzy-
ści osobistych, jakie miały miejsce w tej kry-
tycznej chwili. Winni sprzeniewierzenia się
obowiązkowi pociągnięci będą do surowej od-
powiedzialności.

Obecnie, kiedy policja z powrotem obej-
muje swoje placówki, przedewszystkiem całą
siłą dążyć winniśmy do wniesienia ładu i spo-
koju, oraz doprowadzenia życia do normalnego
stanu tam, gdzie najście wroga wniosło dezor-
ganizację i ferment. Dziś więcej niż kiedykol-
wiek niezbędna jest stanowczość i wytrwałość
w wykonaniu tego wszystkiego, co obowiązek
i prawo nam nakazuje. Pamiętać musimy, że
w pierwszych chwilach szczególnie, policja mo-
że być jedyną władzą na terenach odzyska-
nych, z którą ludność się zetknie. To wkłada
na nas wielką odpowiedzialność i zobowiązuje
do zachowania zawsze niezbędnego spokoju
i taktu.

Wyrażam nadzieję, że powierzona mi po-
licja godnie wywiąże się z zadania, jakie jej
chwila obecna przynosi.

**** Polecam pp. kierownikom komisarja-
tów policji kolejowej, aby w wypadkach wy-
kroczeń przeciwko przepisom skarbowym, do-
tyczających zwłaszcza monopolów państwowych,
organów policji państwowej kolejowej przekazy-
wały bezzwłocznie spisane w tych sprawach
protokoły wraz z dowodami rzeczowymi naj-
bliższemu władzom skarbowym (kontrolni skar-
bowej lub urzędowi skarbowemu i monopolów
skarbowych). Wydawanie zakwestjonowanych
przedmiotów osobom zainteresowanym bez de-
cyzji władzy skarbowej, jakoteż rozdzielanie ich
między funkcjonariuszów policji jest bezzwzględ-
nie zakazane. Funkcjonariusze policji kolej-
wej, działający wbrew powyższemu zarządzeniu,
będą pociągani do surowej odpowiedzialności.**

**** Komendant pol. pow. Lubelskiego,
Władysław Ogórkiewicz, zwolniony w drodze
dyscyplinarnej z dn. 31. VII r. b.**

**** Na tereny oswoobodzone od nieprzyja-
ciela wysyłane będą oddziały zmilitaryzowanej
policji, zadaniem których jest: zebranie pozo-
stawionych na tych terenach materiałów wo-
jennych, wyłapanie band bolszewickich i zbie-
gów z armji nieprzyjacielskiej, dopilnowanie
grzebania trupów, zabezpieczenie i zwrot mies-
kańcom zagrabionego dobytku i meldowanie
właściwym władzom administracyjnym o wszel-
kich uszkodzeniach środków komunikacyjnych
(mosty, szosy, linje kolejowe, telegraficzne i te-
lefoniczne).**

Całą akcję w powiecie prowadzi dowódca
oddziału w porozumieniu ze starostą. Komen-
dant policji powiatowej winien ułatwiać dowód-
cy oddziału zmilitaryzowanej policji jej zadanie.

Komendant (—) T. Tomanowski.

Okrag Łódzki.

**** Min. spraw wewnętrznych ko-
munikuje, że g. n. broni Józef Haller,
1-IX 1920 r. Nr. 39. dowódca frontu północnego, zwrócił
się do p. ministra spraw wewnętrz-
nych z pismem następującem: "Czuje się w obo-
wiązku zakomunikować panu ministrowi, że
podczas operacji na froncie północnym mogłem
skonstatować, że policja państwowa stała na
wysokości zadania, czy to współdziałając z wo-
jskiem, czy to wyłapując dezertów, czy to
utrzymując porządek. Poczucie obowiązku
wśród funkcjonariuszów policji państwowej za-
sługuje na uznanie. Dowódca frontu północne-
go podp. Józef Haller, generał broni."**

Powyższe uznanie, wyrażone przez gene-
rała broni Hallera, napędza nas dumą, gdyż
świadczy ono, że policjant polski, który zawsze

z całą godnością stał na stanowisku jako
obronca praw i bezpieczeństwa przed wewnętr-
nymi wrogami, powołany do obrony Ojczyzny
w Jej ciężkiej potrzebie w walce z wrogiem
zewnętrznym, godzącym w niepodległość i mie-
nie nasze, wykazał dzielną postawę, zapisując
krwawymi zgłoskami na wieczne czasy chwałę
imienia swego.

Niechaj zasługi, krwią wywalczone przez
dzielnych naszych braci na froncie, pobudzą
nas tu pozostałych do dalszej owocnej pracy,
niech zdwojenie wysiłków naszych nad utrzy-
maniem porządku i spokoju na placówkach po-
wierzonych zdała od frontu stanie się cemen-
tem, duchowo spajającym nas z walczącymi,
a okazaną tym sposobem solidarnością zado-
kumentujemy, jak drogą jest dla nas Ojczyzna
i ci, którzy w ofierze niosą jej życie i honor.

**** Poleca się k-dom powiatowym, k-dzie
na m. Łódź i kom. kolejowym nadsyłać do
wydz. II komendy okręgowej wszystkie, znajdu-
jące się w danych komendach przedmioty, jak
to: wszelką broń w stanie dobrym lub poła-
maną, instrumenty muzyczne, książki, nuty i t. p.
stanowiące dowody rzeczowe do spraw już
osądzonych lub przedawnionych, również przed-
mioty znalezione, po odbiór których nie zgła-
sza się właściciel pomimo ogłoszeń.**

W szczególności zwraca się uwagę na
wszelkie instrumenty muzyczne, nawet znajdu-
jące się w stanie zepsutym. Nie wyklucza
się również okazanie kupno instrumentów mu-
zycznych, nadających się do orkiestry od osób
prywatnych.

Komendant (—) Wróblewski.

Unieważnione legitymacje.

Prow. post. Władysław Jakubiec ze stanu
pow. K. P. P. w Cieszanowie zgubił swoją legi-
tymację wystawioną przez tut. komendę z dnia
13-III 1920 L. 493.

Legitymację tę unieważniam zaś w razie zna-
lezenia takiej należy ją przedłożyć tut. kom.

Pr. post. z posterunku Ruda Różaniecka
pow. Cieszanów dn. 8-III b. r. podczas podróży
koleją z Jarosławia do Rudy Różanieckiej zgubił
swoją książkę służbową.

Posterunkowy Mikołaj Nazmin z posterun-
ku Wiązownica pow. Jarosław dn. 10-VIII-1920
zgubił swoją książkę służbową przypuszczalnie
na dworcu kolejowym w Przemyślu.

St. posterunkowy Marcin Wacht z poste-
runku w Bratkowce pow. Rosno, zgubił swoją
legitymację wystawioną przez tut. komendę dn.
2-II-1920 Nr. 24.

Zawarli związki małżeńskie:

Przod. Piotr Kocur z P. K. P. P. w Krosnie
zawarł dnia 21 sierpnia b. r. związek małżeński
z p. Józefą Marecką na mocy udzielonego mu
zezwoleńia przez tut. komendę z dnia 26-VI-1920
L. 3576.

Szczęść Boże!

Wojskowa działalność policji.

Policja p-tu Rypińskiego po otrzymaniu na-
kazu wstępnej ewakuacji jednocześnie po wy-
ewakuowaniu majątku państwowego, została
zorganizowana w kadrę wojskową pod kierow-
nictwem komendanta A. Strzeleckiego.

D. 10 sierpnia wysłano podjazd złożony
z 5-ciu konnych policjantów pod komendą
przod. Jana Wesołowskiego, w kierunku Sierp-
ca następnie Bieżunia i Żuromina celem nawią-
zania kontaktu z bolszewikami, stwierdził obec-
ność ostatnich w okolicy Bieżunia w sile około
150 koni. Komendant podjazdu pozostawił 4-ch
ludzi, którzy obserwowali w dalszym ciągu ruchy
wojsk bolszewickich, sam zaś przybył do Sierp-
ca, gdzie zawiadomił natychmiast komendanta
policji o grożącym im niebezpieczeństwie, a któ-
rzy do tego czasu nie wiedzieli o zbliżających
się bolszewikach. D. 11 t. m. Sierpiec jest już
bombardowany i atakowany przez bolszewików;
w odpieraniu ataków na Sierpiec wspomniany
podjazd brał udział. Wysłano patrola celem śle-
dzenia wroga. Policja sformowała front, który
został utworzony do Kikoła p-tu Lipnowskiego
do wsi Świdziebna gm. Dziężno p-tu Rypiń-
skiego. Niezależnie od linii frontu wysłane by-
ły stałe podjazdy konne i piesze do wioski:
Rogowo, Urszulewo, Skrwilno. Wspomniane pa-
trole niejednokrotnie stykały się z bolszewika-
mi i staczały walki. Bolszewicy zauważywszy

podjazd policyjny starali się takowy otoczyć,
wziąć do niewoli — wywiązała się walka broni
palnej i oddziały policyjne wycofały się do Ry-
pina nie tracąc nikogo. Czy kto z bolszewików
został ranny nie ustalono. D. 13 sierpnia patrol
bolszewicki składający się z 15-tu ludzi dotarł
do rogalek Rypińskich, wystawiona pikiet pod
komendą przodownika Kłosowskiego zbliżają-
cych się bolszewików przyjął ogniem karabi-
nowym. Bolszewicy zabierając lżej rannych zbie-
gli w kierunku Sierpca. Bolszewicy zajęli Górz-
no w powiecie Brodnickim. Policja państwowa
w Brodnicy dała pomoc, przyjeżdżając do Ry-
pina samochodem z karabinem maszynowym.
Dokonany wypad na samochodzie przez polic-
jantów za wsią Kamionką napotkał podjazd bol-
szewicki z którym stoczono walkę, przyczem
zabito trzy konie i raniono kilku bolszewików.
Wypad powrócił nie tracąc nikogo.

Na wyróżnienie zasługują policjanci: przo-
downicy: Jan Wesołowski, Józef Kłosowski
i Julian Maszkiewicz; posterunkowi: Aleksander
Becmer, Władysław Stańczak i Aleksander
Patyra.

Dnia 10 b. m. do Włocławka poczęły na-
pływać komendy policji państwowej, ewakuowa-
ne z Mławy, Sierpca i Lipna, które łącznie
z uprzednio przybyłą policją kresową i policją
m. Włocławka przedstawiały siłę 400-tu ludzi
w pełnym rynsztunku.

Wobec tego, że sytuacja wojenna w naj-
bliższych okolicach Włocławka stawała się co-
raz groźniejszą i niebezpieczeństwo zagrażające
Włocławkowi ze strony najeźdźców bolszewic-
kich, powiększało się z godziny na godzinę,
policję oddano pod rozkazy dowództwa wojs-
kowego.

Przy atakowaniu Włocławka, policjanci za-
jęli miejsca na bulwarze położonym nad Wisłą
i stanowiącym pierwszą linię rowów strzeleckich
na lewym brzegu. Inny oddział zajął okna par-
teru i pięter kamienic położonych na bulwarze
czyniąc z nich strzelnice.

Wszyscy policjanci zachowaniem się swoim,
przeciwdziałanie wypadom wywiadowców bol-
szewickich przez Wisłę bądź udziałem w kontr-
ataku na most zasłużyli na uznanie władzy
i ogółu mieszkańców.

W szczególności odznaczyli się: pomocnik
sekretarza M. Majewski lekko ranny, który jako
stary żołnierz legionowy brawurowo pomagał na
bulwarze w akcji. Przodownicy: Adam Drze-
wiecki, Leon Herba i Marceł Ryniec — poste-
runkowi: Jan Matuszczyk, Jan Czerniak, Józef
Malas, Konstanty Brochocki, Stefan Bobrowski
i Michał Chyła.

Walecznością, odwagą, przytomnością umy-
słu oraz oddaniem dobrego przykładu świetnie
wyróżnili się pp. podkomisarze Skalski i Sa-
dowski.

W dniu 14 b. m. o godz. 7-ej rano na
prawym brzegu Wisły Nieszawy ukazał się
większy oddział konnej armji bolszewickiej,
który ostrzeliwując miasto z karabinów maszy-
nowych, chciał się przeprawić na lewy brzeg
rzeki. Jednocześnie wzdłuż całego prawego
brzegu od Czerwonego Krzyża do Włocławka
ukazały się luźne oddziały kawalerji nieprzyja-
cielskiej, które przy pomocy artylerji i karabi-
nów maszynowych chciały wpław sforsować
rzekę, gdyż wszystkie łódki i promy zostały
z prawego brzegu w przeddzień ukazania się
nieprzyjaciela z mojego polecenia usunięte.
Przeprawy przez Wisłę w przeciągu 2-ch dni
pod moją komendą broniła policja. W mieście
na każdym posterunku zostało 2-ch ludzi, reszta
zaś była przydzielona do rezerwy, którą w skła-
dzie 45 ludzi natychmiast obsadzono odcinek
od Czerwonego Krzyża do Nieszawy oraz od-
cinek pod Lubaniem; 17 ludzi, pod dowódz-
twem komendanta St. Duchńskiego bezustan-
nie patrolowała słabo obsadzony brzeg Wisły,
nie pozwalając przeprawić się nieprzyjacielowi.
Również sformowano służbę łącznikową z 5-ciu
policyjnych rowerzystów.

Z funkcjonariuszów policji działalnością bo-
jową szczególnie wyróżnił się komendant po-
sterunku policji w Nieszawie — przodownik Miał-
kowski, który tylko wraz z trzema posterunko-
wymi: st. poster. Adamem Markiewiczem i post.
Ogrodowskim Władysławem oraz Pomorskim
Kazimierzem przy współudziale ludności przez
cały dzień 14 i noc z 14 na 15 b. m. bronił
Nieszawy, oraz przodownik Jankowski Włady-
sław z posterunku Lubanie ze st. post. Kra-
kowieckim Julianem, który nie ustąpił przed
nieprzyjacielem, pomimo, iż tenże w d. 16 b. m.
w liczbie 11 ludzi przeprawił się na lewy brzeg.
Z rezerwy, która była użyta w okopach jako
piechota, oraz rowerzystów i konnego oddziału,